30/07/2023

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος τέλεσε την Εξόδιο Ακολουθία του π. Νικόλαου Τάσσιου, πνευματικού τέκνου του Αγίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτη

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας

Μια λαοθάλασσα πιστών, κλήρος και λαός, από τη Βοιωτία και όχι μόνο προέπεμψε στην αιωνιότητα το πνευματικό παιδί του Αγίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτη, π. Νικόλαο Τάσσιο, το Σάββατο 29 Ιουλίου 2023.

Ο **Αρχιεπίσκοπος, Επίσκοποι**, ιερείς, μοναχοί, μοναχές, πνευματικά του παιδιά και ένα μελίσσι πιστών κάθε ηλικίας, από μικρά παιδιά μέχρι ηλικιωμένους, προσέτρεξαν να ασπαστούν το σκήνωμα του πολυαγαπητού παπα-Νικόλα και να φιλήσουν το χέρι του. Όλοι με ένα λουλούδι στο χέρι και με δάκρυα στα μάτια περίμεναν υπομονετικά στη σειρά να εισέλθουν στο Ναό για να αποχαιρετήσουν τον **π. Νικόλαο** και να εκφράσουν την εκτίμηση, την ευγνωμοσύνη και την αγάπη τους προς το πρόσωπό του και να λάβουν για τελευταία φορά την ευλογία του.

Από το πρωί του Σαββάτου η σορός του μακαριστού ιερέα βρισκόταν στον Ιερό Ναό του **Αγίου Γεωργίου Μαυρονερίου,** όπου τελέστηκε Θεία Λειτουργία υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μεταστάντος. Στη συνέχεια τελέστηκε η εξόδιος ακολουθία χοροστούντος του Μακαρ. **Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου**, συγχοραστατούντων των Σεβ. **Μητροπολιτών Καρπενησίου κ. Γεωργίου και Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος κ. Γεωργίου.**

Στον επικήδειο λόγο του ο **Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Γεώργιος** ανέφερε μεταξύ άλλων ότι: "Ο π. Νικόλαος με τους καθημερινούς μόχθους του, με την προσωπική αθόρυβη θυσία, την οποία από την φυσική του σεμνότητα και ταπείνωση, δεν ήθελε ουδέποτε να διαφημίζουν οι άλλοι, είχε αναδείξει τον ενοριακό του Ναό σε πνευματική κυψέλη και πόλο έλξεως πολλών πονεμένων ψυχών, που εύρισκαν στον καλό του λόγο και το χαμόγελο του ιλαρού προσώπου του παρηγοριά και στήριγμα στις περιστάσεις και ανάγκες του παρόντος βίου.

Η ιερά εξομολόγηση απέδειξε το**ν π. Νικόλαο,** όντως χαρισματικό. Πολλά ήταν τα πνευματικά του χαρίσματα, συγκεφαλαιώνονται όμως σ΄ ένα και σημαντικό: την αγία απλότητα. Αυτή ανέπαυε όσους αναζητούσαν παραμυθία στο πετραχήλι του. Οι παρακολουθούντες την τέλεση των ιερών μυστηρίων από τον μακαριστό απήρχοντο αναπαυμένοι από την πατρική του αγάπη και το ειλικρινές και ανεπιτήδευτο ύφος του".

Τόνισε ότι: *"Ο αείμνηστος π.* ***Νικόλαος*** *εμφορούμενος από αδιάσειστες ελληνορθόδοξες αρχές δημιούργησε μια ωραία παραδοσιακή οικογένεια. Νυμφεύθηκε μια εκλεκτή πρεσβυτέρα πλούσια σε πίστη και αγάπη και απέκτησαν τέκνα που φέρνουν την σφραγίδα των καλών γονέων τους".*

Επίσης, ανέφερε ότι: "Σταθμός στην πνευματική του πορεία υπήρξε η γνωριμία του και ο σύνδεσμός του με δυο αγιασμένες μορφές της Εκκλησίας μας, που τον αγάπησαν πατρικά και τον στήριξαν ουσιαστικά. Ο πρώτος ήταν ο ήδη πλέον επίσημα αγιοκαταταχθείς Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης και ο δεύτερος ο μακαριστός Μητροπολίτης **Χριστουπόλεως κυρός Πέτρος.** Και ευχήθηκε: *"ο Κύριος της ζωής και του θανάτου να τον αναπαύει πλησίον των εκλεκτών Του, του Οσίου Βησσαρίωνος, τις πρεσβείες του Οποίου, πάντοτε επικαλείτο και του μακαριστού* ***Μητροπολίτου Χριστουπόλεως*** *κυρού Πέτρου, τον οποίο αγαπούσε ιδιαίτερα και ζητούσε πάντοτε τη συμβουλή του".*

Και απευθυνόμενος στους ιερείς τόνισε ότι ο π. Νικόλαος ήταν ένα αθόρυβο πρότυπο ιερατικής διακονίας καλώντας τους να τον μιμηθούν.

Εκ μέρους όλων των συγχωριανών του επικήδειο λόγο εκφώνησε η κ. **Κατερίνα Παπαβασιλείου**, η οποία με ιδιαίτερη συγκίνηση αναφέρθηκε στη ζωή, το έργο και την προσφορά του **παπα-Νικόλα** στο χωριό τους αλλά και στην ευρύτερη περιοχή, στην Τοπική μας Εκκλησία αλλά και σε κάθε άνθρωπο που με το λόγο του, το παράδειγμά του, τις προσευχές του και κάθε τρόπο στήριζε, τονίζοντας ότι ο **παπα-Νικόλας** είχε τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθωσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια».

Επίσης, επικήδειο εκφώνησε εκπρόσωπος το**υ Δήμου Λεβαδέων** και Ψήφισμα εκπρόσωπος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του **Ιερού Ναού.**

Κατόπιν, έγινε η ταφή του μακαριστού **παπα-Νικόλα** δίπλα στον Ιερό Ναό του **Αγίου Γεωργίου**, όπου διακονούσε, και όλοι μαζί, κλήρος και λαός, έψαλαν το “Χριστός Ανέστη”.